

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Adversvs Omnia Catabaptistarvm Prava Dogmata Heinrychi Bullingeri lib. IIII

Bullinger, Heinrich

Tigvri, 1535

VD16 B 9759

Quod salus & iustitia non sit nostrorum operum, sed fidei

urn:nbn:de:hbz:466:1-35433

Quod ad hunc articulum attinet satis sum edoctus,
 & gratias ago deo. IOIADA. Ioannes sine
 exceptione dicit: Filioli, hæc scripsi uobis ut nō peccetis,
 quod si quis peccauerit, aduocatū habemus apud
 patrem, Iesum Christum &c. Nec est ut quis quid
 causetur. Christus Iesus omnibus peccatoribus aduo-
 catus proponitur, idq; omnibus temporibus, quemad-
 modum ipse sese omnibus proponit Matth. 11. Venite
 ad me omnes qui laboratis & onerati estis, ego uos re-
 ficiam. Hoc idem Paulus de Christo tradit, 1. Timoth.
 2. Fidelis sermo & omni acceptione dignus, quod Ie-
 sus Christus uenit in hunc mundum, ut peccatores sal-
 uos faciat. Catabaptistæ ergo, si diuersum huic docēt,
 hostes sunt ex professo crucis Christi: in qua sententia
 si pertinaciter perstant, manifesti sunt hæretici quos
 auersari debent omnes pij.

QVOD SALVS ET IUSTITIA NON
 sit operum nostrorum, sed fidei.

QVod salus & iustitia operum nostrorum sit
 (quæ pars est tertia huius articuli) catabapti-
 stas (ut puto) peccare non dices, si id doceat.

IOIADA. Nihil est quod illis dem minus. Nam
 hoc dato, damnantur omnes epistolæ Pauli ut falsæ &
 quæ pios seducant. Nam hoc unum est propter quod

tanto zelo apostolus contra falsos apostolos pugnat. Hi enim docebant iustitiam esse ex operibus: Paulus contra, iustitiam fidei tribuit. Hoc ex Romanorum & Galatarum epistolis facile est uidere. Sed adferam tibi ex his testimonia quædam irrefragabilia. Ad Rom. 3. sic dicit Paulus, Omnes peccauerunt, & egent gloria dei, iustificantur autem gratis per illius gratiam, per redemptionem quæ est in Christo Iesu. Ad Roma. 4. Si Abraham ex operibus iustificatus fuit, habet quod gloriatur, at non apud deum. Quid enim scriptura dicit? Credidit Abraham deo, & imputatum est ei ad iustitiam. Ei uero qui operatur, merces non imputatur secundum gratiam, sed secundum debitum: porro ei qui non operatur, sed credit in eum qui iustificat impium, imputatur fides sua ad iustitiam. Quemadmodum & David explicat beatificationem hominis, cui deus imputat iustitiam absque operibus. Beati (inquit) quorum remissa sunt iniquitates, & quorum tecta sunt peccata &c. Psalm. 32.

Ad Roma. 11. Reliquie secundum electionem gratie fuerunt. Quod si per gratiam, iam non ex operibus, quandoquidem gratia iam non est gratia. Sin ex operibus, iam non gratia, quandoquidem opus iam non est opus.

In Galatarum epist. cap. 2. Vitam autem, quam nunc uiuo in carne, per fidem uiuo filij dei, qui dilexit me,

xit me,

xit me, & tradidit semetipsum pro me, non aspernor gratiam dei. Nam si per legem est iustitia, igitur Christus frustra mortuus est. In cap. 3. sic colligit: Quod autem in lege nemo iustificetur apud deum, palam est. Siquidem iustus ex fide uiuet. Lex autem non ex fide, sed qui fecerit ea homo, uiuet in ipsis. Christus nos redemit ab execratione legis, dum pro nobis factus est execratio, ut in gētes benedictio Abrahamę ueniret per Christum Iesum, ut promissionem spiritus acciperemus per fidem. Fratres, secundum hominem dico. Homini licet testamentum, tamen si sit comprobatum, nemo reijcit aut addit aliquid. Porro Abrahamę dictę sunt promissiones & semini eius: non dicit, in seminibus, tanquam de multis, sed tanquam de uno, & in semine tuo qui est Christus. Hoc autē dico, testamentum ante comprobatū à deo erga Christum, lex quę post annos quadringentos & triginta coepit, non facit irritum ut abroget promissionem. Nam si ex lege est hæreditas, nō iam est ex promissione. Atqui Abrahamę per promissionem donauit deus. Etenim si data esset lex, quę possit uiuificare, uere ex lege esset iustitia, sed conclusit scriptura omnia sub peccatum, ut promissio ex fide Iesu Christi daretur credentibus.

Ad Ephesios 2. adhuc clarius: Gratia estis seruatē per fidem, idq; non ex uobis, Dei donum est, non ex operibus, ne quis glorietur. Nā ipsius sumus opus con

diti in Christo Iesu ad opera bona quæ præparauit deus, ut in eis ambulemus.

Ad Titum 3. Eramus & nos quondam stulti, inobedientes, errantes, seruientes desiderijs ac uoluptatibus uarijs, in malitia & inuidia degentes, odiosi, inuicem odio prosequentes. At postquam bonitas, & erga homines amor seruatoris nostri dei, non ex operibus quæ sunt in iustitia quæ fecimus nos, sed secundum suam misericordiam saluos nos fecit per lauacrum regenerationis ac renouationis spiritus sancti, quem effudit in nos opulente, per Iesum Christum seruatorem nostrum, ut iustificati illius gratia, hæredes efficeremur iuxta spem uitæ æternæ.

Clara sunt hæc & irrefragabilia. Nam qui contra hæc loquuntur, nõ Christiani sunt, sed socij pseudoapostolorum, contra quos apostolus scribit, & nominat eos malos operarios, et subuersores euāgelij Christi. Et his uerbis non catabaptistæ solum, sed & pontificij taxantur, & quicumq; iustitiam operibus nostris tribuunt. SIMON. Contra ueritatem tam manifestam nihil possum, cupio autem ex te scire, quid ponderis apud te habeat Iacobi epistola? IOIADA. Ego uero ex te quid ponderis apud te habeant supra recitata testimonia. SIMON. Clara sunt & uera, tum etiam firma satis, & hæc salutem & iustificationem fidei tribuunt, Iacobus uero operibus

buis

bus salutem adscribit. IOIADA. Quid ergo tibi uidetur? An dignum est ut multa uni, an unum multis cedat? SIMON. Vnius loci interpretatio sumi debet ex multis. Sed quid hæc ad epistolam Iacobi? IOIADA. Fuit ne apostolis eadem doctrina, idemq; spiritus? SIMON. Omnino: ego uero de Iacobi uerbis percunctor. IOIADA.

Epistola Iacobi apud me multum habet authoritatis & fidei, etiam si ab Eusebio cæterisque non nihil suspecta, & minus apostolica sit habita. Quod si apostolica est, consequitur eam eiusdem genij & spiritus cum epistolis Pauli esse. Hoc enim antea confessus es eundem spiritum, eandem doctrinam fuisse omnibus.

Deinde uera et firma esse testimonia Pauli per me adducta, quæ salutem fidei tribuunt, non operibus. Iam necessario consequitur, Iacobi mentem non fuisse ut opera iustificent & seruent, & obscurum Iacobi locum per clariora pluraq; Pauli testimonia exponendum esse. SIMON. Quid hoc? IOIADA.

Nempe, quod Iacobus non probare uult, quod opera iustificent, fides non iustificet: sed quod fides sine operibus non sit fides, sed opinio, quæ opinio non seruet, nec satis sit ad salutem hac uana opinione niti. Manifestum ergo fit, fidem Iacobo non pro uera fide & proprie capi (quæ fides dei donum est, renouatio mentis & uitæ) sed pro falsa opinione, quam stulti homi-

Spiritus 22
postolorum
idē utcunq;
uerba sint
diuersa.